

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Elegidion in aduentum Archiducis Ernesti, Gubernatoris Belgij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Fides lampadem.

I Mea fumantem delabere lampas in aram:
 Si te diripiant nubila, lumen erit.
 Pallidus iratas Orcus vomat & vomat vndas,
 Ut mergat lucem quam geris: agger erit.
 Sanguinis humani vitium, fax putida terræ
 Ne te surripiat hæresis, Argus erit.
 Christe lucerna tuam, leuidensæ muntus, ad aram
 Mittitur obsequij symbolon, & fidei.

Charitas.

Christe tuis fixū cor mitto hinc inde sagittis,
 Sic tua fixerunt munera, fixit amor.
 Dilutum est lacrymis cæli extinguentibus iras;
 Ut passo tibi sit concolor, erubuit.
 Et molle & tenerum est, qualis dum carpitur igni
 Cera, vel hibernâ dum fluit vnda niue.
 Oclusum est terræ, cælo patet: implue rorem:
 Numquam dis pluviæ fertilioris erit.
 I cor, & his lætum te siste fideliter aris.
 Iam tantum calor es terreus, ignis eris.
 Cernis homo tenui labentia munera filo?
 Hæc abs te poscit, qui tibi factus Homo.

*Elegidion in aduentum Archiducis Ernesti,
 Gubernatoris Belgij.*

Parcite qui nostro concurritis æquore, Vates.
 Hæc de Theologo littore nauis ijt.

Vix

Vix ausa est; timuit membrum irritabile linguas;
 Iure rates paruas hæc echenæis habet.
 I manus, & titubans isthæc chartacea curre
 Auspicibus Diuisæquora, nauis eris.
 I calame & propera, vastū nimis æquor arandū est;
 In magno laudum gurgite remus eris.
 Tu mea Mens esto Zephyrus, feliciter affla.
 Non ausim sine te pauca verba loqui.
 Pace tuâ, puppe hac fragili decurrere tento
 Erneste, ô laudes æquora lata tuas.
 Ite igitur versus elego pede: namque Ernestus
 (Hoc mihi iuravit Fama) benignus erit,
 Auftriadæ Magni (felix genus, æmula cælo
 Nomina, nominibus omina, & omnibus
 Maiores animi, quantum sol æthera, quantum
 Exsuperant solem sidera prima suum)
 Auftriadæ Magni Magnum tibi, Belgia, donant
 Ernestum, decori præsidioque tuo.
 Ioannem dederant quondam: vix vidimus, cheu
 Vix potuit dici vivere, cum moritur.
 O si! sed sileo: lacrymas mea vota vocarent:
 Ingruerent fluctus, disijcerentque ratem.
 Sed finite ô fluctus, ne colluctaminor vndæ,
 Nostraque inoffenso tramite nauis eat.
 Ut Belgî felices opes, dilecta que cælo
 Rura domum redeant, & sua pace colant,
 Mille date ô Carolos Superi, date mille Philippos,
 Et mille Austriacos: mille sed vnus erit
 Cæsaribus diues Magnis Ernestus. In vno
 Plorantis Belgî stat benè nata fides.
 Cæsareus sanguis, mens Regia, plurima spondent.
 Plura tamen virtus insita, plura Deus.

En pænè inculpta est mediæ Prudentia fronti,
 Si tanta est frontis, quanta ea mentis erit?
 O quem te memorè ô Erneste, Cupidinis hostem,
 Sectantem castæ castra Pudicitæ?
 Fama sono gliscente meas peruenit ad aures,
 Aulam quòd subeat femina nulla tuam,
 O arbor felix, vbi nidum Artisque cubile
 Feminei generis nulla reponit auis.
 Ecquid enim quàm corrupti, & corrûpere norunt,
 In quibus impurâ face residit Amor?
 Laudo Erneste, fugis putentes sordibus aulas.
 Huius magna fugæ præmia, magnus honos,
 Tantam nulla dies edet aut obliuio laudem:
 Nulla tuæ famæ portio, mortis erit.
 Nonne bonæ ista spei sunt Promontoria? gaude,
 Et finem cursu iam mea nauis habe.
 Pace tuâ sit fas Erneste, quiescere nauis,
 Fessâ est, lentescit remus, & Euris adest. (est,
 Hoc vnum quod te obtestor, quod te alloquor hoc
 Fac bellum impositis Belga premat pedibus.
 Dic Paci vt redeat tandem, luctu exule tandem:
 O nimium à Belgis abfuit illa diu!
 Tuque Deus, sine quo nemo vel profit amando,
 Ferre vel ausit opem, vel date possit opes.
 Ernestum hunc oculo Regum custode gubernans,
 Præsto semper opem porrige, confer opes.

In obitum eiusdem Archiducis.

Erneſtus (ceſſate oculi, cur mittitis imbrem,
 Cur pluitis lacrymas, inficitisque notas?)
 Erneſtus (vox ſingultu, manus ebria planctu
 Im pe-